

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računna se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrstice po 6 kr., če se oznanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 17. avgusta.

Po sestanku ruskega carja in nemškega cesarja v Peterburgu se je po raznih listih trdilo, da se je mej vladarjema doseglo važno sporazumljenje in je s tem mir zagotovljen za več let. Celo angleški premjé lord Salisbury je bil pri priložnosti izrekel, da je nastopila prava doba miru. Svet je vse to rad verjel, kajti bojazen pred vojno je že dosti dolgo vznemirjala Evropo in tlačila narodno-gospodarsko blagostanje. Drugo ugodno znamenje je bilo, da se je kurs ruskega rublja jel hitro boljšati in je malo dni po sestanku že stal tako visoko, kakor poprej že dolgo ne.

Kaj da sta se vladarja dogovorila, o tem so razni listi mnogo ugibali. Oficijozni časopisi so pa govorili v tako splošnih frazah, da se je videlo, da jih neso obvestili v vseh tajnostih. S časom se je pa jelo kazati, da uspeh tega sestanka ni bil tako sijajen, kakor so želeli v Berlinu, če se sploh o kakem uspehu govoriti more.

Najprej so nam razkrili Berolinski oficijozni, da Rusija nikakor neče javno izreči, da Francozi od nje nemajo pričakovati nobene pomoči. To je pa bila njih glavna želja. Kaj brigajo Nemčijo balkanske in mnoge druge zadeve, njim je v prvi vrsti na tem ležéce, da si zagotové svoje meje proti Francozom, da ne zgubé dežel, kateri so privojevali po mnogih krvavih borbah. Nemčija bi bila gotovo pripravljena mnogo storiti, da bi si zagotovila rusko pomoč ali vsaj rusko neutralnost v slučajih boja proti Franciji. Porabila bi gotovo ves upliv svoj na Dunaji, v Carigradu in v Sofiji, da se reši bolgarsko vprašanje v prid Rusiji.

Od tod tudi prihaja, da so mnogi nemški listi že čisto natančno vedeli, kako bodo v kratkem spravili Koburžana in ga namestili s kom drugim, ki bode Rusom po godu. Gotov program za rešenje bolgarskega vprašanja čitali smo že v nemških listih, dočim so ruski le malo vedeli o tem in so navadno le registrovali tuje glasove. Nemški časnikarji so verovali, da se je dosegel zaželjen uspeh in delali so kombinacije, dobro vedoč, da je nemška vlada baš v bolgarskem vprašanju pripravljena najbolj podpirati Rusijo.

Zadnji čas pa imamo še več drugih glasov, ki dokazujejo, da se zaželjeno sporazumljenje ni do

seglo. „Nord“ se je v vprašanju zastran Masave postavil odločno na francosko stališče. Ta list, ki vedno izraža mnenje Peterburških vladnih krogov, je storil to, kakor bi hotel pokazati, da je Rusija še vedno pripravljena podpirati Francoze, kadar je pravica na njih strani, da v tem oziru ni sestanek v Peterburgu položaja niti za pičico premenil.

Bismarckov organ „Nord. Allg. Zeit.“ je na opazke oficijoznega lista ruske vlade tako osorno odgovoril, da si tacega glasu drugače tolmiačiti ne moremo, nego da odnošaji mej Berlinom in Peterburgom nikakor neso tako intimni, nego se je zatrdjevalo. V Parizu so gotovo dobro umeli glas ruskega oficijoznega glasila in bodo še nadalje gojili nado na pomoč Rusije v velikem boju z Nemčijo. Zatorej je uspeh sestanka glede na Francijo za Nemce popolnem negativen.

Gojili so pa v Berlinu še drugo nado, namreč to, da bodo s pomočjo Rusije Dance pridobili na svojo stran, da jim ne bi delali sitnosti, ko bi imele nemške čete opraviti s Francozi. Cesar Viljem pobodil je v ta namen tudi danskega kralja. Kakor se pa kaže, tudi v tem oziru uspeh cesarjevega potovanja ni bil boljši. Vsaj „Nord“ v poslednji številki naravnost pravi, da na sporazumljenje mej Nemčijo in Dansko ni misliti, ako se ne izvede V. član Pražkega dogovora. Ta član določuje, da se prebivalstvo Severnega Šlezvika s plebiscitom povpraša, hoče li še biti pod Nemčijo, ali naj se zopet vrne Danskej.

Dosedaj so Šlezvičani pri vsakih volitvah in pri družih priložnostih pokazali, da ne marajo za Nemčijo. Da bi jih s plebiscitom poprašali, je gotovo, da Nemci izgube to pokrajino. Izjavam tega lista se pa ne more odrekati važnosti, ker gotovo izjavlja mnenje ruskih in danskih vladnih krogov.

Zaradi tega je pa „Norddeutsche Allg. Ztg.“ tako razdražena in očita ruskim državnikom, kateri stoje za „Nordom“, da le na to gledajo, da bi kak kos zemlje odtrgali Nemčiji. Tako očitanje se pač malo ujema z nedavnimi izjavami o stoletnem prijateljstvu mej obema državama.

Začenja se torej zopet časniška borba mej Rusijo in Nemčijo, ki je posledica neuspeha cesarjevega potovanja. Rusija se najbrž ni hotela prav nič zavezati, ničesar obetati, temveč hoče še nadalje držati se politike svobodnega postopanja,

ki je najbolj dostojna tako veliki državi. Sestanek vladarjev, naj je bil še tako sijajen, političnega položaja ni dosti premenil, ni ga poostiril, zboljšal pa tudi ne, vse je ostalo pri starem. Vse kaže, da so minuli časi, ko je Rusija podpirala Nemce, sebi in vsemu slovanstvu v škodo.

Zborovanje „Slovenskega društva“ v Konjicah.

V snažno ozalšanih prostorijah gosp. Sutterja v Konjicah vršilo se je dne 12. t. m. zborovanje političnega „Slovenskega društva“ v proslavljenje 40letnice vladovanja našega svetlega cesarja. Navzočih bilo je okolu 150 vrlih slovenskih mož družtenikov (iz Konjic in okolice) in gostov, zlasti iz Celja.

Slavnostni govor imel je predsednik društva sam, g. dr. Gregorec: omenjal je mej drugim, kako zadnjih 40 let v življenji svetlega cesarja ni bil zmiraj čas veselja in nepretrgane sreče, ampak dostikrat britke žalosti. Godile so se velike izpremembe zunaj Avstrije in doma, kjer so svetli cesar sodelovali, a tudi mnogokrat sotrpeli. Mnogo se je izpremenilo, toda jedno je zmiraj ostalo neomajano — ljubezen cesarjeva k avstrijskim narodom, a teh udanost svojemu vladarju. To zagotavlja cesarju potreba Avstrije, katero je prevzvišena cesarjeva hiša Habsburška ustanovila in jo tudi ohranjuje, zlasti še pa častitljive lastnosti osobne svetlega cesarja samega: neumorna delavnost, stroga pravicoljubnost in neomejena dobrotljivost in milostljivost.

Zlasti Slovencem je sedanji cesar nepozabljiv. On je podpisal državni osnovni zakon, čegar člen XIX. tudi Slovencem jamči narodno enakopravnost v šolah, uradih in javnem življenji. Zatorej velja in bode zmiraj veljalo: „Hrast se omaja in hrib, zvestoba Slovencev ne gane“.

Zatem zapeli so navzoči stojé cesarsko pesen.

Izmej povabljenih poslancev poročal je gosp. Miha Vošnjak o deželnem zboru štajerskem: Slovenskih poslancev bi ondi moralo biti vsaj 19, pa jih je samo 8 ter so v manjšini z nemškimi konservativci vred, ki zoper brezozirno nemško liberalno večino ne opravi nič ali zelo malo in še to po večkratnih naporih. On sam se je potegoval, naj se

LISTEK.

Lušanje.

V.

O ženskah pisal sem Vam nekoliko že zadnjič, gospod urednik, vender imam o njih reči še raznokatero.

„Baba je hudič“, govori modri Slovenec. A Lušan trdi, da je še hujša nego hudič in pripoveduje o ujej to-le prigodbo, s katero res zelo dobro podpira to trditev:

Živita mož in žena prav bogoljubno v svetem miru. Nikaka stvarica jima ne škali domačega pokoja. Ne razpeta se nikdar, ne prepirata se nikoli, še grenke besedice ne zine drug drugemu. Umeje se, da je to vragu hujša muka, nego bi mu bilo nositi cele mesece debele skale v góro. Bóde in jezi ga, da kar spati ne more. Zalezuje ju noč in dan, draži ju, ščuva ju, a ves trud je zastonj; še zmenita se ne za vse to. V tej velikej zadregi mu pride na pomoč neka ženska. Dogovorita se, da ju

ona razdruži in razpre, a on dá jej zato prinese novo svetlo in drago obleko. Res, v dveh, treh dneh napravi ona, česar zlodej nikakor ni umagal v dolgem času: zagori in zaplameni mej možem in ženo črno sovraštvo. Vrag gleda in gleda, čudi se na vse moči, da ga je tako presešla in prekosila in — ustraši se ženske do dobrega. Prinese jej obleko, a ne drzne se jej blizu. Pomoli jo jej na drugo, in sicer omajanem, ker se boji, da bi se drugače ne prikradla pod lubom do njega in mu ne naredila kaj hudega.

Tako sodijo torej Lušanje o ženskah. A kake so v resnici? Prav take so, kakor jih Vam orišem in oslikam jaz v naslednjih vrsticah.

Dekleta, kadar se snidejo, na vse moči hité primerjati si druga drugi jopico in se napénjajo vsaka, kolikor se dá, da bi jej bile drugih jopice vender že preozke. Govoré dan za dnem o novih oblekah in, če so malo bolj na samem, zinejo rade katero tudi o fantih, samo bolj tiho in skrivnostno. Šaliti se z njimi ni dobro. One dni je hodil tod okolu jeden „dohtar“. Govoril je, da zna zdraviti oči in zobe — Bog ve, če je res kaj znal ali ne.

Ambróžičev Luka ga je srečal in mu rekel, da je slišal govorico, da Starmanovo Franico bole oči. Tisti dohtar, ali kar je že bil, gre naglo k Starmanu. Punička ravno pri peči nekaj brba in dela. On se jej približa in jo vpraša, kako je oko. „Tebi nič mari“, zavrne ga deklica osorno. „Le nič se ne boj! Čaj, da vidim. Naglo in brez bolečin ga ozdravim“, ogovarja jo on in jo prime za róko, da bi jo obrnil in ga jej ogledal. A ona — ne vem, je-li prejšnjo noč ležala na koprivah, ka-li, da je bila take slabe volje — ona ga prime za rame in kakor bi mignil, ležal jej je ubogi dohtarček na tleh in punička ga je obongavila, da je bilo veselje.

Taka so naša dekleta, če menijo, da jih ima kdo za šalo. Zato se je treba zelo varno sukati okolu njih. Da se vender tudi pri nas nemalokrat napravi tisti greh, kateri je tako velik, da je treba dveh, da ga moreta grešiti, to je, če premislivo vse to, nekako čudno, a vender žalostno res.

Take so torej mlade. A stare?

A stare migajo na moč
Z jezičkom naglo v kesno noč.
Šumé, cvrécé, opravljajo,

omeji svobodno ženitovanje nemaničev na škodo občinam, prenaredi kmetom škodljivi domovinski zakon, lovske postavu predružači, hranilnice (šparkase) pa obresti znižajo; slednje se mu je posrečilo. Boril se je tudi na narodno ljudsko šolo, o čemer pa prepušča naslednjemu govorniku podrobneje govoriti.

Navzočni volilci bili so prav veseli in zadovoljni, da je gospod poslanec prišel in poročal. Z naušusenimi živio-klici so njegovo poročilo na znanje vzeli in mu izrekli svoje popolno zaupanje in iskreno zahvalo.

O našej borbi za narodno-slovensko šolo na Štajerskem govoril je jako spretno in prepričevalno g. dr. Ivan Dečko, da so mu doneli mej govorom in zatem živio-klici in rokopleskanje. Navajal je, kako in zakaj hočejo Nemci izpodriniti slovenščino iz naših šol ter jo namestiti z nemščino; vse le zavoljo kruha, da bi njihovi ljudje pri nas službe dobivali pa bi se jim ne trebalo učiti našega jezika. Toda nam se je boriti zoper nasilstvo protizakonito po zgledu vrlih Šmaričjanov in zmaga bode naša! Zeleti je, da bi gosp. dr. Dečko blagovolil ves svoj govor objaviti v „Slov. Gospodarji“. Gosp. dr. Rudolf priporočal je resolucijo, naj bi Slovenci sami bolje se zavedali pravic v členu XIX, jim zajamčenih. Naj bi vsak in povsod slovenščine posluševal se in jo tudi tirjal v šolah, uradih in javnem življenju. Njegova resolucija in še dve drugi bile so jednoglasno vzprejete.

Naposled je še gospod predsednik navajal glavne uzroke, zakaj kmeti stan propada in podarjal dolžnost vsakega domoljuba skrbeti in sodelovati, da se tej nesreči v okom pride. Glavni uzroki so, hvala Bogu, še takošni, ki se dajo po zakonih ali primernih postavah odpraviti: previsoki davki, in doklade vržene zvečinoma le na zemljišča, pristojbine, svobodno trganje in razkosavanje gruntov, dedno rimsko pravo, dolgovi itd. Da je govor kmete močno zanimal, to je storila že njegova vsebina.

Resolucije:

1. „Z ozirom na Slovence neprijazno postopanje deželnega zbora štajerskega in tistih državnih in avtonomnih uradov in raznih korporacij, ki njegove nemčevalne namene mnogovrstno podpirajo, zmatramo se Slovenci štajerski stiskane, zatirane in žaljene v svojih državljanskih pravicah zajamčenih v členu XIX. državnih osnovnih zakonov. Zatorej pozivlja „Slovensko društvo“ vse domoljube, naj se ovih pravic povsodi in vselej sami poslužujejo in neupogljivo tirjajo enakopravnost slovenščine v uradih, šolah in javnem življenju.“

2. „Slovensko društvo“ odobrava postopanje slovenskih poslancev, v državnem zboru zahtevajočih, naj ministerstvo naučno razveljavi ukaz deželnega šolskega sveta v Gradcu od dne 22. svečana 1887, št. 823, ker nasprotuje členu XIX. državnega osnovnega zakona, ter prosi naj ne odjenjajo, dokler tega ne dosežejo. Do tiste dobe pa naj slovenske občine po zgledu Šmarijske ulagajo pritožbe zoper oni ukaz. Šmarijske in vsem je posnemajočim slovenskim občinam izreka v Konjicah zbrano „Slovensko društvo“ domoljubno priznanje in iskreno zahvalo.

3. „Očivestno propadanje kmetijskega stanja tudi v slovenskih pokrajinah žuga vsemu narodu s poginom. Zatorej pozivljejo se vsi domoljubi, zlasti vrli naši časniki, deželni in državni poslanci, naj

blagovolijo tudi agrarnemu vprašanju zelo posebno posvetiti svojo pozornost in svoje sile ter pripomagati, da se ono vprašanje reši v ohranitev in ukrepljenje kmetijskega stanja, mej drugim zlasti po snovanju srednje velikih, ne rušljivih, le do neke mere zadolžljivih kmetij, ali pa tako zvanih — kmetijskih domov.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 17. avgusta.

Poljski list „Reforma“ misli, da bi vladni listi ne bili toliko proslavljali desetletnega vladanja **Taaffejevega**, da so količkaj pomislili, kaka nevolja vlada mej prebivalstvom na Češkem in v Galiciji. Naj bode Taaffe še tako ponosen, da je tako dolgo na krmilu, vlada vendar ne bode več dostikrat praznovala obletnice, če se ne bode bolj ozirala na želje prebivalstva.

Češki poslanec Matuš poročal je predvčeraj v Mladi Boleslavi svojim volilcem o delovanju v državem zboru. Pojasnil je sedanji politični položaj, ki je tak, da Čehi nič ne morejo doseči, če jih ne podpira ostala desnica. Potem je našteval, kaj so Čehi dosegli pod sedanjo vlado. Kar se pa tiče nemščine, bode v Avstriji vedno ostala posredovalni jezik. Čehi bi se brez nemščine niti s Poljaki sporazumeti ne mogli. Čehi nikakor ne mislijo šolstva izročiti cerkvi v popolno oblast, a ljudska šola se ima prepustiti popolnoma kompetenci deželnih zborov. Koncem se je sklenila, resolucija, s katero se izreka zaupnica češkemu klubu, in izraža zahtevanje, da bi se novi davki ne porabljal le za oboroževanja, da se izvede ravnopravnost in izdatno varujejo češke manjšine.

Vnanje države.

Kukur je nedavno organ **srbskih** naprednjakov „Videlo“ črnil Tavšanovića, ravno tako se je spravljal na radikalnega poslanca Čorkića. Očita mu, da je bil v zvezi z morilci, požigalci in roparji. Osnovalec je bil za Grujičeve vlade nekak konvent, s katerim je močno uplival na skupščino in tudi na vlado. Kdor količkaj pozna gospode, ki delujejo pri „Videlu“, bode vedel, da je vse to izmišljeno. Ker naprednjaki drugače ne upajo pri bodočih volitvah dobiti večine, so se pa lotili obrekovanja.

Princ Ferdinand je podelil **bolgarskemu** finančnemu ministru Načevicu za njegove zasluge za otvorjenje železnice briljante k Aleksandrovemu redu, Stambulovu in Živkovu pa veliki kordon tega reda, drugim ministrom pa razna darila. Načelnik generalnega štaba Petrov in major Panica imenovana sta podpolkovnika, podpolkovnik Ljubutski pa polkovnik.

Otvorjenja železnične zveze mej Dunajem in Carigradom se **Turčija** ni oficijalno udeležila. Niti na vzhodnorumeljske meji niti pri dohodu prvega vlaka v Carigrad ni bilo nobene turške uradne osebe navzočne. Turčija se ni hotela zameriti Rusiji, zato je vso stvar prezirala, če tudi prometa nič ne ovira.

V Belfortu je **francosko** prebivalstvo kamnjalo nemških dijakov. Poslednji so zaradi tega hoteli zahtevati od tamošnje občine odškodovanja. Ker se pa sami ne upajo več na Francosko, se je njih nemški pravni zastopnik obrnil do več Belfortskih in Pariških odvetnikov, da bi kateri je zastopal. Vsi vprašani odvetniki so odrekli. Nazadnje so dijaki poprosili Belfortsko sodišče, da bi jim uradnim potom dalo zastopnika. Sodišče je je pa poučilo, da v takem slučaju po francoskih zakonih tega storiti ni dolžno. Nemški listi se zaradi tega jako jeze in očitajo Francozom, da so podivjali, da v njih deželi ni nobenega pravosodja več. Res kaj slabo pristuje Nemcem tako očitanje, ker so sami najprej bili proglasili gaslo: „Macht geht vor Recht.“

Velikanske utrdbe, katere je dala **italijanska** vlada napraviti na otocih Magdalen in Caprera bodo kmalu dodelane. Razen utrbe delajo tudi vojašnice, vojaške magacine, bolnice itd. Vedno dela več tisoč delavcev in nekaj stotin kazencev. Te utrdbe seveda so pred vsem naperjene proti Franciji, s katero so odnosi vedno bolj napeti. Francozi sovražijo Italijo, ker se brati z Nemčijo in pridobiva vedno večji vpliv ob Sredozemskem morju.

Kakor se poročila iz Shanghai-a, bode **kitajska** cesarica vdova v marcu odložila vladanje. Nadalje bode vladal mladi cesar sam.

Dopisi.

Z Vranskega 16. avgusta. [Izv. dopis.]

Kdo ne pozna prijaznega čednega trga Vranskega? Vsakemu se priljubi zaradi svoje lepe lege, dobre pitne vode ter zdravega, svežega zraka. Zatorej v ta prijetni kraj dohaja že nekaj let precej tujcev, in ko bi ne pomankovalo stanovanj, postalo bi Vransko sčasoma priljubljeno letovišče. Tudi v narodnem oziru ta kraj ni zaostajal za drugimi sovrstniki, da, Vranska čitalnica osnovala se je že pred 21 leti in blagi rodoljubi vzdržavali so jo dokaj časa na častnem površji. Kdo se še ne spominja lepih veselic, katere je prirejela vsako leto na dan 18. avgusta? Od vseh krajev prihajala je zlasti mladina srednje- in velikošolska, praznovala naušuseno rojstni dan našega presvetlega cesarja ter se razveseljevala prav pošteno v tem svoječasnem narodnem domu Savinjske doline. Mejsobno življenje bilo je tukaj vzgledno. A prišlo je inače. Socijalno življenje jel je podkopavati krt, ki je ril skrivoma, a vztrajno. Obitelj se je začela ogibati obitelji, osoba osebe ter nezaupnost ugnedila se je v ta mirni kraj. Uzajemno občevanje, skupno življenje je ginilo. Ko pa je krtu živež pošel, odšel je v drug kraj. Sedaj pa se tukaj pričelo oranje, okopavanje in obiranje na površji. — V pojasnilo tukajšnjega življenja evo basni, katero sem pred kratkim nekje v slovenskem časniku čital. Povem jo tukaj, seveda v drugačnej obliki: Bila sta dva petelinčka. Vsak izmed njiju rad bi bil gospodaril na dvorišči mej kuretino, zatorej sta se sprla, jela kavsati, kljuvati se, da je perje na okrog letelo. Začudena perutina pa jih je mirno gledala ter pričakovala izid ljutega boja. In glej! Jeden petelinček bil je premagan ter se skrila, a drugi zletel je, kokodakaje ter bahaje se svoje navidezne zmage, na javno mesto. A bistro sokolovo oko ga zagleda, spusti se močna ptica bliskovno nanj in odnese preširnega kokoduna. — Prvi del te basni izvršil se je že, poslednjega pa zaupno pričakujemo, kajti nestrpno se obnaša ta petelin, zaletava se v vsako piščo, odzame mu dobro ime, utika v vsako javno podjetje in zadeve, bodisi v občinske, šolske ali zasobne svoj ostri kljun, razkopava po kmetijskih in župnijskih dvorcih ter prileti zopet kričaje na svoj javni prostor. Mislim pa, da ga že opazuje bistro sokolovo oko!

Iz Trzine 14. avgusta. [Izv. dop.] Tudi naša vas stopila je dostojno v kolo družih krajev proslavljajočih štiridesetletnico cesarjevo. Malo in veliko storilo je svojo dolžnost. Šolski dečki donašali so cvetic in zelenih vejic, deklice pa radostno prepevaje pletle so vence, da si okrasijo podobo presvetlega cesarja; mladeniči in možaki stavili so visoke mlaje, raz katerih vihrajo cesarske zastave

Skrivnosti vsem razjavljajo,
Hité z lažni raz vas na vas
In glodajo nam dober glas;
Trenotje vsako, vse živé,
Nam ogréne.

Večkrat zapoje kak fant na pol čudé se, a na pol jezé se:

Včera sem jo ogovóril,
Snoči šel sem klicat jo,
Ali danes že o nama
Tri vasi se muzajo.

In nerédkoma vzdihne kak mož:

Če ga srebeš le kozarček:
V hram prikriješ se skrbán,
Jutri celi svet brendí že,
Da prepíjal si ves dan.

V zgovornosti priletne ženice ne užene živ krst. In prav za prav se jej tudi jeziti ne moremo zaradi tega. Vse jej je že otrplo in mrtvo, samo jeziček jej je še gibčen in živ; kako bi jej torej zamerili, če ga pregiblje, kolikor more. Vrhu tega — vsaka stvar na svetu kdaj še lahko prav pride, kakor je spoznal óno leto Janezov Janez: Kopal je Sušniku laz in znojil se na vse kriplje v Suhej Rebri. Kar mu prinese domače dekelce južino.

Prav vzveselil se je je: malo počitka bode in malo okrepila. A lej ga, ziomka, komaj se je tretjič stegnil v sok, že je zajel ščurka, kakeršen je narisal v knjigi, samo še večji je bil. Jezen je vrgel žlico iz roke in še jezneje zgrabil spet motiko. A ni še minulo dobre pol ure, že se vnovu prikaže dekelce in prinese mu precejšnjo skledico žgancev, dobrih ajdovih žgancev in tako slastno prebeljenih, da takib še živ dan ni jedel. Takrat je Janezov Janez razvidel, da vsaka stvar kdaj lahko prav pride — še ščurek. In res je Vse lahko še koristi, še ženski jeziček, sosebno mladim fantom. Če se kdaj komu malo zavrti in zmeša glavica, takoj mu prihite na pomoč: Nikoli ni on uzrok, kakor trdijo; ne, ona ga je zapeljala, „zacoprjala“ mu je in kdo ve, kaj še vse. Kakor žid židu, tako tudi ženske najraje ženskam zabavljajo. Zato jih imam jaz tudi prav rad in Bog ne daj, da bi kedaj kaj slabega gosnol o njih.

A kake so tiste srčne zvezice pri nas?

Hm, možimo in ženimo se pri nas vse drugače nego Vi po mestih. Nekolikrat gremo na vas in v vas, a potem kar „pušelj“ za klobuk in s kakim

stricem snubit proti večeru. Če smo jim všeč, prav je in naglo naredimo svatbo, a če ne, nu, pa stopimo za kako hišo naprej ali nazaj, da izberemo kako drugo. A mi ne tožimo drug za drugim dolge mesece in leta in ne vzdihujemo, kakor lačen maček, če je zastoj čakal miši in brez uspeha se oziral za koščkom kruha.

A pozabavljamo ženskam radi, da ne morejo živeti brez možkih. Vajene so že tega in vedo, da je res; zato nam ne zamerijo. A jedenkrat smo jih vendar le do dobrega ujezili. „Hočemo pokazati možkemu svetu, da prav lahko živimo brez njega“ dejale so vse razkačene in se utaborile na malem bribci. Bila je zima. Utrdijo se z ledom in snegom. Da so upale, da jim ne bo treba ostati dolgo časa tam, kaže že to, da so vzele hrane s seboj samo za jedno malico. Zato jim je začela huda presti, ko se „lepi spol“ ni nič hotel zmeniti za svoj „nežni spol“. Bile so komaj dobrega poludne same, a že jim je bilo tako dolgčas za možkimi, da so kar mrle za njimi. Ubogo srce jim je stokalo in pokalo, a iz ust so jim vreli tako vroči vzdihljeji, da je led okolu njih ginil in se tajal, kakor

in trobojnice. Vsaka hiša, osobito šola bila je praznično oblečena.

Da se vse raduje, pričali so na predvečer mnogi kresovi, pokanje topičev, razsvetljena okna Trziaskih hiš in Habaškega gradu in pa sviranje Domžalske godbe pod vodstvom nje spretnega in marljivega učitelja Frana Pfeiferja.

Drugi dan t. j. v nedeljo bila je v podružnici sv. Florijana sv. maša, katere sta se udeležila tudi gosp. baron Liechtenberg in njegova gospa soproga. Pri sv. maši pela je šolska mladina jako prijetno.

Po maši in pridigi, pri kateri je o. Sajevec v lepem govoru razlagal pomen zastave in dnevu primerno naslikal uzorno življenje cesarjevo, katerega naj Bog ohrani še mnogo let — zapeli so otroci cesarsko pesen, potem pa se je blagoslovila šolska zastava. Kumica zastavi bila je gospa M. Kmetičeva, soproga tukajšnjega posestnika in trgovca. Podarila je zastavi krasen trak.

Popoludne ob 3. uri zbrala se je šolska mladina pod zastavo, mej pokanjem topičev, v spremstvu Domžalske godbe, ondošnje požarne brambe, na čelu jej Domžalski župan gosp. J. Janežič; zastopniki veteranskega društva, mej njimi c. kr. poštar gosp. Vinko Janoš, gosp. učitelj Alojzij Kcelj in še več odličnih oseb, osobito pa obilna množica občanov, domačih in iz bližnjih vasij, ter se poda v Habaški grad, povabit gospoda barona, da se udeleži popoldanske slavnosti. Prijazni gosp. baron in njegova gospa soproga vsprejela sta došle jako prijazno, ter pogostila društvenice in šolske otroke s pivom in kruhom. Veselje bilo je veliko in šolski otroci, kojih bilo je 92 ne bodo nikdar pozabili one zelene trate za gradom, kjer so se gostili in hladili. Iz grada vrnili se je vesela množica, katero sta spremljala visokorodna dobrotnika na vrt posestnika in gostilničarja gosp. Frana Narobeta. Ondi, kjer je je stal okusno izdelan in s podobo Nj. Velečastva okinčan oder, pričakovalo je šolsko mladino več odličnih oseb, mej njimi tudi Mengiški gosp. župan Ivan Levec in gosp. kaplan Anton Kobler.

Po primernih in jako dobrih govorih šolskega vodje S. Blejca in kaplana Koblerja in raznih vrlih deklamacijab šolske mladine, prečita gospod baron iz častne knjige imena odličnih šolskih otrok, gospa baronovka pa je delila darila obstoječa v molitvenih knjigah in v knjižici „Naš cesar Fran Josip I.“ Mej posamičnimi točkami svirala je godba. K sklepu stopi na oder še gosp. Ivan Ložar, posestnik v Trzinu, občinski odbornik, odlikovan s srebrnim križcem za zasluge, ter se v svojem lepem in pravilnem slovenskem govoru zahvali vsem dobrotnikom osobito gospodu učitelju, potem gospodu baronu Lichtenbergu in županstvu, ki so s svojim delovanjem in podporo pripomogli, da se je v Trzinu zamogla izvršiti tolikanj imenitna slavnost, končaje svoj govor z nebrojnimi živio-klici na presvetlega cesarja. Na to se je šolska mladina pogostila z vinom, kruhom in pečenko. Vsak drugi pa si poišče primerne katička, bodi si v sobah ali zunaj na prostem, kjer si privoščijo rujne kapljice, katere pri Narobetovi hiši nikdar ne zmanjka.

V kroniki Trziaski bil je to jako lep dan, ostal bode v najlepšem spominu. Posebno si bode pa naša šolska mladina zapomnila to znamenito veselico in se še pozna leta spominjala štiridesetletnice našega ljubljenege vladarja.

bi bilo vse polno plamenečih grmad tam okrog. Bog ve, kako bi se bila stvar še lažabko končala. A v njih srečo se je bila nekaj dnij prej jednemu fantu malo glava zmešala: Zagledal se je nekako pregloboko v tisto Marušo, ki je lani o vročem letnem času na zakurjeni peči zmrznila, če je res, kakor ljudje lažejo. Zagledal se je bil vanjo in zato mu nikakor ni dalo miru: „Če bi se kako prehladila, ali če bi se jej pripetila kaka nesreča tam zunaj“, plašil se je sam v sebi in šel je in dajal toliko za pijačo, da je do dobrega upijanal vse fante. Ni čudo, da mu potlej ni bilo Bog ve kako težavno pregovoriti in pripraviti jih, da so res šli ž njim na uporne ženske. Boj ni bil pretežak: Že so bile one namenjene, da bi se prav razkesano vrnile. Zato so z velikanskim veseljem skočile naproti rešenikom svoje časti in s še večjo radostjo hitele z njimi v vas.

Tako se je brez krvi in srečno končal ta upor, a ženske je naučil, da smo mi možje le vse kaj družega nego so one.

Ker me pisanja nevajena roka boče nekako boleti, želim Vam vsega dobrega Muhoder.

Domače stvari.

— (Povodom rojstvenega dne cesarjevega) služil bode knezoškof dr. Misija jutri dopoludne ob 10. uri v stolni cerkvi slovesno sveto mašo z zahvalno pesnijo.

— („Slovensko društvo“) zborovalo bode dne 26. t. m. pri sv. Lenartu v Slovenskih goricah. Poslanca dr. Radaj in dr. Gregorec poročala bodeta o delovanji deželnega in državnega zbora.

— (Vladiko Strossmayerja) so v Zagrebu jako naudušeno vsprejeli in pozdravljali. Na peronu pričakalo ga je par sto odličnih oseb. V imenu mesta pozdravil ga je mestni podnačelnik Kallabar, na kar so zaorili burni živioklici, ki so se nadaljevali na vsem potu v mesto. Vladika Strossmayer je prav čil, Slatinska kopelj mu je izvrstno služila, kajti kakor je sam rekel: Voda premenila je številke; iz 74 let naredila je 47. Dal Bog, da da bi še dolgo ostal tako zdrav, kakor da bi imel še le 47 let!

— (Kijevsko svečanost) opisuje v „Glasu Crnogorca“ djakon F. Radičević prav navdušeno. Mej drugim pripoveduje, kako se je vršil „krestni vhod“ na Dnjepru, kjer so svečano blagoslovili vodo mitropoliti Platon, Mihail in Mitrofan s 20 vladikami, 100 arhimanditi, 50 protojereji in 600 drugimi kleriki. Naroda nabralo se je pri tej priliki na bregovih Dnjepra nad 100.000 duš.

— (Gosp. dr. Kiofutar,) častni kaonik in ravnatelj semenišča, imenovan je infulovanim proštom na stolni cerkvi Ljubljanski.

— (Osobna vest.) Načelnik postaje na južnem kolodvoru v Ljubljani vrne se dne 20. t. m. s svojega dopusta in prevzame zopet vodstvo urada.

— (V Brežicah) umrl je frančiškan o. Mariofil Bonač, v 85. letu dobe svoje.

— (Čudno občutljiva gospôda.) Kakor znano, napravlja se po ukrepu magistratovem sedaj konec drevoreda na Bregu, pri Št. Jakobskem mostu, novo primerno stranišče, kakor jih imata Dunaj in Gradec na primernih prostorih. To pa nekatere ude Ljubljanske nemške in nemškutarske gospôde močno v oči bôde. Te dni opoludne zapazi ta prostor, kjêr se baš zida in postaviti ima stranišče, gospod, idoč z inženjerjem g. Z., in uname se mej njima debata. „Das geht aber doch nicht an diesem Platze solch' eine anstandswidrige Hütte aufzustellen“, zagodnja prvi gospod. Gosp. Z. odgovori mu na to: „Prosim Vas, ako so take prostorije umestne na Dunaji in v Gradci, zakaj bi pač ne smeje biti v Ljubljani?“ Nezasadovoljnežu je g. Z. s tem zaprl sapo. Tacih nezadovoljnežev je pa v Ljubljani mnogo, ki vedno kričé in kritikujejo, a ko jih resno zavrneš, ne vedó ne naprej ne nazaj.

— (Za stradajoče na Goriškem) nabralo se je doslej 28.390 gld. 9 kr., razdelilo pa le 26.410 gld. Ne vemo, zakaj se ostali znesek še pridružuje. Res da prebitek ni velik, a pregovor veli: „Bis dat, qui cito dat“.

— (Belih borovnic,) o katerih smo bili zadnjič pisali, poslal nam je prijatelj našemu listu z Dolenjskega in sicer iz okolice Velikolaške. Doposlani izvodi so popolnoma dozoreli in imajo prav dober okus.

— (Utopljenec,) ki so ga predvčerajšnjim iz Malega Grabna potegnili, bil je Fran Pristav, 16 letni nožarski vajenec.

— (Novosadski „Branik“) donša vest, da se v Banjaluki še vedno vodi preiskava zaradi poslednje afêre, ko je bil cesarjevič Rudolf v tem mestu. Zaprtih je že nad 150 ljudij. Pred več dnevi zaprli so trgovca M. Spasojeviča, ker je bil na sumu, da je on kmete nagovarjal, naj se pritožijo cesarjeviču. No doslej neso prišli do tega, kar so nameravali. O Spasojeviči vsi soglasno izpovedujejo, da je miren človek, ki se peča jedino s svojo trgovino. Pred nekoliko dnevi šla je petorica odličnejih meščanov s „protom“ na čelu prosit, naj Spasojeviča izpuste, ker hiša in trgovina njegova škodo trpi. A okrožni predstojnik jih ni hotel niti zaslišati, marveč jih je odslovil, ne da bi bili kaj opravili.

— (C. kr. finančno ravnateljstvo za Kranjsko) izdalo je „oznanilo“, v katerem se mej drugim pravi: „Vsakateri, ki ima 1. septembra 1888 v svoji zalogi žgane pijače, v katerih se skupno več nego 20, oziroma 10 litrov čistega alkohola nahaja, ima dolžnost najpozneje do 3. septembra 1888 pismeno naznaniti, koliko žganja da ima in koliko čistega alkohola je v njem ne oziraje

se na to, če je ima v svojih ali pa v tujih shrambah spravljeno. Ta naznanila morajo biti dvojna.“ Tiskovine za taka naznanila dobivajo se od 30. t. m. po 1 krajcarji pri vseh davkarjih. Kdor bi naznanila ne napravil, kaznoval se bode z osmero do dvanajstero globo prikrajšenega davka, za vsako neresničnost v naznanilu pa je določena globa 2 gold. 20 kr.

— (Duhovske spremembe v Ljubljanski škofiji.) Gosp. Karol Lapajne prezentovan je za faro Valto Vas, gosp. Simon Žužek za faro Vo dice. Gosp. Jožef Belar odpovedal se je fari Hotedraški ter prevzel po lastni prošnji upravništvo fare Vrh pri Idriji. Gosp. Andrej Dremelj, župnik Ráteški, stopil je v pokoj. Faro Rateče bode začasno oskrboval gosp. Janez Molj, župnik v Fužinah. Gg. Tomaž Varl in Mihael Klemenčič ostaneta na svojih mestih in gosp. Anton Gabrič pride za II. kaplana v Semič. — Razpisani sta fari Planina in Polom (Ebenthal) do 20. septembra. — G. Gašpar Majer, kaplan v Hinjah, vsprejet je v red oo. frančiškanov kranjsko-hrvatske provincije.

— (Duhovske spremembe v lavantinski škofiji.) G. Fran Pečnik, kaplan na Ljubnem, pride za kaplana na Prihovo, g. Jan. Zadavec kaplan v Hočah, pa k M. Snežnici. Novomašniki: g. Jak. Brglez postane kaplan v Dramljab, g. Jak. Cinglak v Sevnici, g. Jak. Marinič na Ljubnem, g. Janez Sušnik pri sv. Štefanu za Žusmom in g. Fran Vračun v Hočah.

— (V Šturji pri Sežani) na dvorišči hiše Dovganove je 15 letna vinska trta, ki ima letos 330 popolnoma zdravih grozdov. To je res lepa plodovitost. V Šturji in okolici letos tudi sicer dobro kaže, posebno dobro in lepo se razvijajo hruške in jabolka.

— (Pri sv. Janži na Dravskem polji) ustanovila se je požarna bramba. V nedeljo dne 19. t. m. imela bode prvo svečanost: najprej mašo, potem blagoslovljenje brizgalnice, naposled poskušnja. Društvo je v narodnih rokah.

— (Iz Ribnice na koroškeje železnici) se nam piše: Dne 17. t. m. se bode palil kres na Arliškem vrhu pri Ribnici ter streljalo s topiči. Dne 18. t. m. bode slovesna maša v župnijskeje cerkvi sv. Jarneja v Ribnici v spomin 40 letnega vladanja cesarjevega. Tudi šolska mladina se bode udeležila. V nedeljo 19. avgusta imajo tudi veterani slovesno sv. mašo. Odbor bralnega društva.

— (Razpisano) je mesto sodnika pri okrajnem sodišči v Mariboru na Drave levem bregu. Prošnje do 31. t. m. — Razpisano je mesto kancelista pri okrajnem sodišči v Kapli na Koroškem. Prošnje do 14. septembra t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Frankobrod ob Odri 16. avgusta. Pri razkritji spomenika princu Frideriku Karolu bil je zajutrek, pri katerem je cesar napil mestu Frankobrodskemu in tretjemu voju, poudarjajoč Friderika Karola genijalnost in braniborskega voja zasluge za zmago Vionvillsko. O tem ni niti govora, da bi se pridobljeno zopet izpustilo, kajti vse je v tem jedino, da mora prej na tleh ležati vseh 18 vojev in 42 milijonov prebivalcev, predno od privojevanega izpustimo le jeden kamen.

Pariz 16. avgusta. Boulanger došel v Abbeville, kjer so bile burne demonstracije zanj in proti njemu. Boulanger šel je sam na pokopališče, katero so policaji in vojaki stražili, ter položil venec na admirala Courberta grob. Pri odhodu s pokopališča imel je govor, pri katerem je nastala rabuka. Žandarmi napravili so red in prijeli nekoliko oseb.

Berolin 16. avgusta. „Tagblatt“ javlja, da bode še devet generalov umirovljenih. Generalni lajtnant Hahnka, sedaj načelnik vojaškemu kabmetu, je odmenjen za vojnega ministra, vojni minister Bronsart pa dobi poveljništvo prvega voja. Feldmaršal Blumenthal pojde v pokoj.

Cayenne 16. avgusta. Požar uničil je trgovski del mesta. Škoda ceni se na deset milijonov.

Kajira 16. avgusta. Zapoznena a gotova vest javlja, da so privrženi Madijevi mesto Gondar zažgali. Dan, kdaj se je to zgodilo, ni znan.

Rim 17. avgusta. Baldisera poslal je vojnemu ministru zopet brzojavko, v kateri javlja podrobnosti o boji pri Saganesti in izraža gotovost, da so ubiti vsi italijanski častniki, katerih junaštvo jako hvali.

Novi York 17. avgusta. Pri Sable Islandu (Sandinsel) trčila sta parobroda „Thingvalla“ in „Geiser“. Poslednji se je potopil, 72 potovalcev in 33 mornarjev utonilo. Ostale in 455 potovalcev s parobroda „Thingvalla“ vzela je poštni parobrod „Wieland“ na krov.

Razne vesti.

* (Bismarck - krojaški mojster.) Letos je praznovala Berolinska krojaška zadruga

svojo 600letnico in ob tej priliki imenovala kneza Bismarcka častnim krojaškim mojstrom za njegove zasluge za nemško rokodelstvo.

* (Velika vročina.) Iz Suakina odposlalo se je dne 17. m. m. v Evropo pismo, katero opisuje tamošnje grozno vročino: zadnjih 14 dni pihal je z juga veter, ki je kar kožo smodil. Bilo je vroče, kakor da bi človek stal pri velikem ognju. Termometer kazal je 108 stopinj. Velblodi so mrtvi cepali, zajce in druge živali našli so mrtve na tleh. Na angleških topnjačah „Delphin“ in „Albacore“ bilo je več slučajev solničarice, dne 15. julija zbolelo je 20 mornarjev, izmed katerih sta bila dva takoj mrtva. Ljudje, bivajoči že več let v Suakinu, pravijo, da vročina v juliju še nikdar ni bila huda in dolgotrajna. Noči so pa skoro še hujše, spati ni mogoče.

Loterijske srečke 14. avgusta.

V Pragi: 80, 52, 27, 53, 10.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-2)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331-188)

za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
16. avg.	7. zjutraj	734.2 mm.	18.6° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	732.1 mm.	29.7° C	sl. sev.	jas.	
	9. zvečer	732.4 mm.	22.1° C	sl. svz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 23.4°, za 4.3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 17. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	šil.	denes
Papirna renta	82.20	—	81.90
Srebrna renta	83.25	—	82.90
Zlata renta	112.40	—	111.40
5% marčna renta	98.15	—	97.80
Akcije narodne banke	896.—	—	870.—
Kreditne akcije	318.90	—	315.20
London	123.40	—	123.55
Srebro	—	—	—
Napol.	9.76	—	9.78
C. kr. cekini	5.82	—	5.82
Nemške marke	60.15	—	60.27 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	169	90
Ogerska zlata renta 4%	—	101	90
Ogerska papirna renta 5%	—	91	80
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	124	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	—	25
Kreditne srečke	100 gld.	183	25
Rudolfove srečke	10	—	21
Akcije anglo-avstr. banke	120	—	111
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	—	—	227

Ne zameniti z Radgonsko.

Radenska kislá voda in kopališče.

Radenci na slov. Štajerskem ob vznožji Slovenskih goríc.

Kot zdravilna voda. Radenska kislá voda ima med vsemi evropskimi kislecí največ natrona in litija. Posebna njena lastnost je, da pomaga pri vseh boleznih, koje dobi človek vsled prevelike kisline v svoji vodi, kakor pri hudici, pri kamnu v želodcu, mehurji in ledicah, ter je neprecenljivo zdravilo pri zlati žili, pri boleznih v mehurji, pri zastizenjih, kadar se napravljá kislina v želodci in črevesu, pri vredu, katarih in živčnih boleznih.

Kot namizna voda. Vsled obilne oglene kisline in oglenokislega natrona, prijetnega okusa in pijača. Pomešana s kislím vinom ali s sadnim sokom in sladkorjem je močno šumeča, žejo gaseča pijača, koje imenujejo mineralni šampanjec.

Obvarovalno zdravilo. Jako razširjena je in mnogo se rabi radenska kislá voda kot varstvo in zdravilo zoper davico, škrlatico, mrzlico in kolero.

Kopeli in stanovanja. Kopeli se prirejujejo iz železnate in kislé vode z raznovrstno gorokoto. Skušnja učí, da pomagajo posebno zoper: hudico, trganje po udih, ženske bolezni, pomanjkanje krvi, bledico, histerijo in neplodovitost. (Cena kopeli 35 kr., cena za eno sobo 30 kr. do 1 gld.)

Ogljeno-kislí litij kot zdravilo. Liter radenske kislé vode ima v sebi 0.06 gr. dvakratno ogljeno-kislega litija, to je množina, ki se težko prekorači pri enkratnem zavžitku. Kolike vrednosti je ta jako močan lužnik kot zdravilo, dokazujejo Garrodovi poskusi, ki so se vsestranski potrdili. Položil je koščke kosti in hrustancev od protinastih bolnikov v enako močne tekočina kalija, natrona in litija. Prvi dve niste skoraj nič vplivali, slednja pa tako odločno, da so bile protinastih snovi navzete kosti v kratkem prosté vse nesnage. To ga je napotilo, da je začel poskušati z litijem pri protinastih bolnikih, kojih scavniške prevlake so postajale vedno manjše ter konečno popolnoma prenehale. Vspéhi, koje so dosegli pri enacih razmerah tudi drugi zdravnik.

Centke razpošilja zastoj in franko kopališče radenske slatine na Štajerskem.

V zalogi imata kisló vodo Ferdinand Plautz in Mihael Kastner v Ljubljani.

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče

slovenske lepoznanke knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Juršič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstvo z grozdjem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.
V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr.
Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Pomoč

se ponuja pri vseh boleznih, zlasti onih, ki izvirajo iz spridene krvi, nadalje pri padici, živčnih boleznih, ušesnih bolečinah, plućnih in želodčnih boleznih, naduhi, slabosti, protinu, trganji in pri vseh ženskih boleznih. Trakulja odpravi se v dveh urah z glavo vred, za kar se jamči. Metoda, ki je hitra in sigurna, pospešuje se z odličnim in skušenim sredstvom Obširna poročila pošlje naj se z naslovom: (346-14) „Hygiea-Officin“ Breslau II.

Umrli so v Ljubljani:

12. avgusta: Janez Počivavnik, posestnikov sin 5 let, sv. Petra cesta št. 85, za vnetjem trebušne kožice. — Ana Breskvar, knjigovezeva hči, 3 leta, Rožne ulice št. 11, za škrofelji.

13. avgusta: Anton Šubert, knjigovez, 21 let, Slonove ulice št. 5, za jetiko. — Janez Filipič, delavčev sin, 4 mes., Opekarska cesta št. 9, za oslabljenjem.

15. avgusta: Fran Pristov, nožarski vajenec, 16 let, utonil je v malem grabnu za hišo št. 33. — Adele Bidlo, gozdarjeva hči 19 dni, Igriške ulice št. 1, za katarom v črevesih.

15. avgusta: Filip Wagner, agentov sin, 6 1/2 leta, Turjaški trg št. 1, za davico. — Pavla Macoratti, polirjeva hči, 1 1/2 leta, Poljanski trg št. 5, za jetiko.

16. avgusta: Anton Zamlan, hlapec, 46 let, Kravja dolina št. 11, za sušico.

J. & S. KESSLER v BRNU,

Ferdinandove ulice št. 7 sn.,

pošiljata proti poštnemu povzetju:

(180-22)

Križasto modno blago za žensko obleko, iz čiste volne, 90 cm. široko, 10 metrov gld. 8.50.	Domače platno 29 vatlov, kos 1/4 gld. 5.50, — kos 1/2 gld. 4.20.
Volnen atlas v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov gld. 6.50.	King-tkanina 30 vatlov, bolje od platna, kos 1/4 gld. 7.50, 1/2 gld. 5.80.
Kašmir v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov gld. 4.50.	ŠIFON 30 vatlov, 90 cm. širok, kos Ia. gld. 5.50, IIa. gld. 4.50.
BAIGE v najnovejših barvah, 100 cm. širok, 10 metrov gld. 9.50.	Oxford 29 vatlov, najnovejši vzorec, kos Ia. gld. 6.50, IIa. gld. 4.50.
Brokatno blago v vseh barvah, 60 cm. širok, najnovejši dessins, 10 metrov gld. 4.—	Canevas za posteljno prevleko, 29 vatlov, kos Ia. gld. 6.—, IIa. gld. 5.20.
CRETON za žensko obleko, se sme prati, najnovejši vzorec, 70 cm. širok, 10 metrov gld. 2.80.	Damastni gradl 30 vatlov, kos Ia. gld. 8.50, IIa. gld. 5.0.
Trinitnik 60 cm. širok, svetlo- in temno-rujav, 10 metrov Ia. gld. 3.50, IIa. gld. 2.80.	Mizni prtí platneni, v vseh barvah, 3 komadi 1/4 gld. 2.—, 1/2 gld. 1.—
Blago za ponočne suknje (tudi za ženske obleke), 60 cm. široko, križasto, 10 metrov gld. 2.50.	Prtiči platneni, 1/4 v kvadratu, — 6 komadov gld. 1.20.
Preginjalna garnitura (2 posteljni in 1 mizno pregrinjalo), iz ripsa gld. 4.50, iz jute gld. 3.50.	Čtirake platnene, z resami, gld. 1.80, s kraji gld. 1.20.
Jute-zastor turški dessins, (2 stranska dela in draperija), kompletan, gld. 2.30.	Rjuhe brez šiva, 2 metra dolge, 1 1/2 metra široke, 1 komad gld. 1.50.
Posobna preproga jako trajna, 10—11 metrov dolga, — Ia. gld. 6.—, IIa. gld. 3.50.	Slamnjače iz jute-platna, kompletne, velike, komad Ia. po gld. 1.10, IIa. po 90 kr.
Prešita posteljna odeja iz atlasa gld. 8.50, — iz rouge-a gld. 3.—	Predposteljna preproga najnovejši dessins, iz flanel, 1 par gld. 2.—, iz jute gld. 1.30.

Uzorci zastoj in franko.

Čudež sedanjosti!

Najboljša in naj-

cenejša angleška

v remontoir obliki

ura z nihalom!

Samo 4 gld.

Samo 4 gld.

Mesto gld. 15.—

Mesto gld. 15.—

10letno jamstvo za svetilno moč kazalnice.

2 letno jamstvo, da ura dobro gre.

Ta z devetimi zlatimi, srebrnimi in bronzastimi svetinjami premijovana ura ima polirano okrožje iz bakraste zlatokovine, narejeno prav po zgornjem narisi s patentovano strokovnostekleno kazavnico, ki ima čudovito lastnost, da v zavsem temni noči

sveti svetlo kakor mesec.

Poleg tega ima zvončno budilo, ki se lahko nastavi na kateri čas kdo hoče, ima dva bronasta uteža. Ker jej je cena, uštevši leseni zabojček, v katerem se odpošlje, le 4 gld., reči: štiri goldinarje, more vsakdo omisliti si tako izvrstno, trajno uro, ki je kras vsakemu stanovanju. — Razpošilja proti gotovemu denarju ali c. kr. poštnemu povzetju

Exporthaus I., „Zur Kaiserin Maria Theresia“, Wien, Weissgärber, Kriegergasse II, Parterre, Thür 5, Wien. (541-3)